

Szczecin, dnia 11 stycznia 2023 r.

**Państwowe
Gospodarstwo Wodne
Wody Polskie**

**Regionalny Zarząd
Gospodarki Wodnej
w Szczecinie
SZ.RUZ.4219.1.11.2022.EM**

OBWIESZCZENIE

w sprawie podania do publicznej wiadomości
informacji o wydaniu decyzji

**Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie
Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie**

podaje do publicznej wiadomości

na podstawie art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. 2022 r. poz. 2000) w związku z art. 401 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j. Dz.U. 2021 r., poz. 2233 z późn. zm.) informuje zainteresowane strony, iż po rozpatrzeniu odwołania złożonego przez adw. Bartosza Karola Rumińskiego, reprezentującego Pana Arkadiusza Błahego od decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni w Koszalinie z dnia 28 lipca 2022 r., znak: SZ.ZUZ.2.4210.113.2022.PB orzekającą obowiązek wykonania ekspertyzy dotyczącej zasięgu oddziaływania piętrzenia rzeki Reknicy w km 1+251 za pomocą progu piętrzącego,

1. została wydana decyzja o następującej treści:

SZ.RUZ.4219.1.11.2022.EM

DECYZJA

Na podstawie art. 138 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r., *Kodeks postępowania administracyjnego* (t.j.: Dz.U. z 2022 r. poz. 2000, zwanej dalej k.p.a.), po rozpatrzeniu odwołania adw. Bartosza Karola Rumińskiego, reprezentującego Pana Arkadiusza Błahego od decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni w Koszalinie z dnia 28 lipca 2022 r., znak: SZ.ZUZ.2.4210.113.2022.PB orzekającą obowiązek wykonania ekspertyzy dotyczącej zasięgu oddziaływania piętrzenia rzeki Reknicy w km 1+251 za pomocą progu piętrzącego,

**Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej Wód Polskich w Szczecinie
Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie**

postanawia

uchylić w całości decyzję Dyrektora Zarządu Zlewni w Koszalinie z dnia 27 lipca 2022 r., znak: SZ.ZUZ.2.4210.113.2022.PB i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia przez organ I instancji.

Uzasadnienie

W dniu 27 grudnia 2021 r. do Zarządu Zlewni w Koszalinie wpłynął wniosek Pana Bolesława Wiśniewskiego o sprawdzenie poziomu piętrzenia na rzece Reknica w miejscowości Pomiłowo. Następnie w dniu 3 lutego do Zarządu Zlewni w Koszalinie wpłynął wniosek drogą mailową Pani Grażyny Zakrzewskiej o sprawdzenie piętrzenia na rzece Rakówka w miejscowości Pomiłowo, gm. Sławno.

W dniu 28 lutego 2022 r. Dyrektor Zarządu Zlewni w Koszalinie poinformował wnioskodawców o przeprowadzeniu oględzin rz. Rakówki przez pracowników Nadzoru Wodnego w Sławnie oraz o przekazaniu według właściwości wniosku o przeprowadzenie kontroli Dyrektorowi Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie. W dniu 30 marca 2022 r. do Zarządu Zlewni w Koszalinie wpłynął wniosek Państwa Renaty i Piotra Ordon z prośbą o interwencje w sprawie zalewania działek nr 206, 207, 208 i 209, obręb 0007 Kwasowo, powiat sławieński.

W dniu 1 kwietnia 2022 r. Dyrektor Zarządu Zlewni w Koszalinie obwieszczeniem podał do publicznej wiadomości informację o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie nałożenia na Arkadiusza Błahego obowiązku wykonania ekspertyzy w zakresie zasięgu oddziaływania piętrzenia rzeki Reknicy w km 1+251 za pomocą progu piętrzącego. W dniu 1 kwietnia 2022 r. Dyrektor Zarządu Zlewni w Koszalinie zawiadomił strony o wszczęciu postępowania administracyjnego, jednocześnie informując o możliwości zapoznania się ze zgromadzonym materiałem dowodowym, składania wniosków, informacji, wyjaśnień i zastrzeżeń.

W dniu 6 kwietnia 2022 r. do Zarządu Zlewni w Koszalinie wpłynęło zawiadomienie Pana Arkadiusza Błahego o ukończeniu budowy progu wodnego na rzece Reknicy w km 1+251. Następnie dnia 14 kwietnia 2022 r. Dyrektor Zarządu Zlewni w Koszalinie zawiadomił strony o terminie oględzin przy progu piętrzącym w związku z toczącym się postępowaniem.

W dniu 22 kwietnia 2022 r. do Zarządu Zlewni w Koszalinie wpłynęło pismo Pana Arkadiusza Błahego zawierające stanowisko w sprawie toczącego się postępowania.

W dniu 25 kwietnia 2022 r. sporządzono notatkę służbową z wizji terenowej w zakresie zasięgu oddziaływania piętrzenia rzeki Reknicy w km 1+251. W dalszej kolejności w dniu 6 maja 2022 r. do Zarządu Zlewni w Koszalinie wpłynęło pismo Pana Arkadiusza Błahego zawierające informacje w sprawie.

W dniu 17 czerwca 2022 r. Dyrektor Zarządu Zlewni w Koszalinie obwieszczeniem podał do publicznej wiadomości o przedłużeniu terminu zakończenia sprawy z uwagi na skomplikowany charakter sprawy.

Po przeprowadzeniu stosownego postępowania administracyjnego organ I instancji nałożył na Pana Arkadiusza Błahego obowiązek wykonania ekspertyzy dotyczącej zasięgu oddziaływania piętrzenia

rzeki Reknicy w km 1+251 za pomocą progu piętrzącego, z uwzględnieniem wpływu piętrzenia na stosunki wodne na działkach nr 206, 207, 208, 209, obr. 0007 Kwasowo decyzją z dnia 28 lipca 2022 r., znak: SZ.ZUZ.2.4210.113.2022.PB.

Nie zgadzając się z powyższą decyzją, odwołanie od niej do tutejszego organu złożył adw. Bartosz Karol Rumiński, reprezentujący Pana Arkadiusza Błahego, wskazując na naruszenie:

1. art. 7 w zw. z art. 77 §1 i art. 80 k.p.a. poprzez naruszenie zasady prawdy obiektywnej, a tym samym brak podjęcia przez organ administracji publicznej czynności niezbędnych do dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego oraz do załatwienia sprawy, w tym przede wszystkim przez brak sporządzenia protokołu wizji terenowej przeprowadzonej w dniu 25.04.2022 r. oraz analizy dokumentacji sprawy o znaku SZ.ZUZ.2.421.48.2020.PB,
2. art. 8 k.p.a. poprzez naruszenie zasady proporcjonalności, podczas gdy do wyjaśnienia niniejszej sprawy wystarczyłaby analiza sporządzonego w sposób rzetelny protokołu wizji terenowej z dnia 25.04.2022 r. oraz dokumenty, w tym ekspertyza z grudnia 2019 r., przedłożone do sprawy z wniosku o wydanie pozwolenia wodnoprawnego w sprawie o znaku SZ.ZUZ.2.421.48.2020.PB zamiast zobowiązania Arkadiusza Błahego do ponownego wykonania i przedłożenia kosztownej ekspertyzy,
3. art. 29 k.p.a. poprzez przyjęcie, iż państwo Bolesław Wiśniewski oraz Grażyna Wiśniewska są stronami niniejszego postępowania, podczas gdy wskazane osoby nie są właścicielami działek położonych w bezpośrednim sąsiedztwie rzeki Reknicy, na które to ewentualny wpływ mogłyby mieć skutki wzniesienia progu spiętrzającego na km 1+251 rzeki, a więc nie mają interesu prawnego w uzyskaniu stosownego rozstrzygnięcia,
4. przepisów prawa materialnego poprzez błędną wykładnię i niewłaściwe zastosowanie art. 410 ust. 1 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne, co w konsekwencji doprowadziło do niezgodnego z prawem i nieuwzględniającego znajdującego się już w posiadaniu organu administracji publicznej materiału dowodowego, zobowiązania Arkadiusza Błahego do przedłożenia kolejnej, a tym samym zbędnej i na dodatek kosztownej ekspertyzy sporządzonej przez specjalistę z zakresu melioracji.

Na wstępie wyjaśnić należy, że odwołanie podlegało rozpatrzeniu, bowiem zostało wniesione w ustawowym terminie, przez podmiot będący stroną postępowania.

Przekładając poniższe twierdzenia na grunt przedmiotowego postępowania, Dyrektor RZGW w Szczecinie pragnie zaznaczyć, iż przy rozpatrywaniu odwołania adw. Bartosza Karola Rumińskiego, pełnomocnika reprezentującego Pana Arkadiusza Błahego, nie ograniczył się jedynie do zarzutów przez Niego podniesionych, a zbadał decyzję Dyrektora Zarządu Zlewni w Koszalinie w sposób kompleksowy pod kątem zgodności z prawem materialnym i proceduralnym.

W doktrynie i orzecznictwie za utrwalony należy uznać pogląd, iż istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem organu pierwszej instancji. Podkreśla się, że

zgodnie z zasadą dwuinstancyjności postępowania administracyjnego (art. 15 k.p.a.) wniesienie odwołania przenosi na organ odwoławczy kompetencję do rozpoznania i rozstrzygnięcia sprawy rozstrzygniętej decyzją organu pierwszej instancji. Utrwalony jest także pogląd o niezwiązaniu organu odwoławczego zarzutami i podstawami odwołania (wyroki NSA z dnia 4 stycznia 2008 r. I OSK 1862/06, z dnia 11 października 2007 r. I OSK 1419/06, z dnia 27 kwietnia 2006 r. I OSK 772/05, z dnia 11 marca 2008 r. II GSK 458/07, z dnia 27 kwietnia 2010 r. II GSK 1005/08 oraz z dnia 14 października 2010 r. II GSK 846/09, niepubl.). Oznacza to, iż organ odwoławczy badając zaskarżony akt administracyjny nie odnosi się tylko i wyłącznie do wskazań zawartych przez odwołującego się w treści odwołania, ale dokonuje kompleksowego badania rzeczowego aktu.

Na wstępie wyjaśnić należy, iż zgodnie z art. 410 ust. 1 pkt 1 ustawy Prawo wodne jeżeli w związku z wykonywaniem pozwolenia wodnoprawnego nastąpiło naruszenie interesów osób trzecich, organ właściwy w sprawach pozwoleń wodnoprawnych, mając na uwadze, że korzystanie z wód nie może powodować pogorszenia stanu wód i ekosystemów od wód zależnych, marnotrawstwa wody lub energii wody, a także nie może wyrządzać szkód, może, w drodze decyzji, nałożyć na zakład posiadający pozwolenie wodnoprawne obowiązek wykonania ekspertyzy. Jak wskazuje orzecznictwo sądów administracyjnych dyspozycja art. 410 ustawy Prawo wodne ma zastosowanie w sytuacjach, gdy podmiot uzyskał pozwolenie wodnoprawne, wykonał obowiązki z niego wynikające, a mimo to doszło do naruszenia interesów osób trzecich lub zmiany sposobu użytkowania wód w regionie wodnym. Wówczas na podstawie ww. regulacji organ administracji staje się uprawniony do nałożenia obowiązku wykonania ekspertyzy, mającej charakter dowodowy. Do nałożenia tego obowiązku wystarczy uzasadnione podejrzenie naruszenia interesu chociażby jednej osoby trzeciej przez wykonywanie pozwolenia wodnoprawnego (Wyrok WSA w Białymstoku z dnia 27 stycznia 2022 r., sygn. akt II SA/Bk 851/21). Odnosząc powyższe na grunt rozpoznawanej sprawy, po przeprowadzeniu analizy akt sprawy wniosek inicjujący przedmiotowe postępowanie złożył Pan Bolesław Wiśniewski w dniu 27 grudnia 2021 r. (data wpływu do organu), w którym zwrócił się z prośbą o sprawdzenie poziomu piętrzenia na rzece Reknica, z uwagi na fakt iż wybudowany próg wywołuje zbyt wysokie piętrzenia i zalewa łąki wnioskodawcy. Następnie w dniu 3 lutego 2022 r. drogą mailową o sprawdzenie piętrzenia rzeki Rakówka wniosła Pani Grażyna Zakrzewska, z powodu zalewania okolicznych łąk. Zdaniem tutejszego organu, Dyrektor Zarządu Zlewni w Koszalinie na początkowym etapie postępowania winien zbadać, właścicielami jakich gruntów są Pan Bolesław Wiśniewski oraz Pani Grażyna Zakrzewska, aby wszcząć postępowanie zgodnie z art. 410 ust. 1 ustawy Prawo wodne i ustalić czy przysługuje im status strony w przedmiotowym postępowaniu.

Zgodnie z art. 67 k.p.a.:

§ 1. Organ administracji publicznej sporządza zwięzły protokół z każdej czynności postępowania, mającej istotne znaczenie dla rozstrzygnięcia sprawy, chyba że czynność została w inny sposób utrwalona na piśmie.

§ 2. W szczególności sporządza się protokół:

1) przyjęcia wniesionego ustnie podania;

- 2) przesłuchania strony, świadka i biegłego;
- 3) oględzin i ekspertyz dokonywanych przy udziale przedstawiciela organu administracji publicznej;
- 4) rozprawy;
- 5) ustnego ogłoszenia decyzji i postanowienia.

Biorąc powyższe pod uwagę, po przeanalizowaniu całości materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, należy wskazać, iż po przeprowadzeniu oględzin w dniu 25 kwietnia 2022 r. protu piętrzącego, nie został sporządzony protokół, co stanowi istotną wadę postępowania dowodowego. Organ odwoławczy stoi na stanowisku, iż zaniechanie przez Dyrektora Zarządu Zlewni w Koszalinie sporządzenia protokołu oględzin, wymaganego przez art. 67 i 68 k.p.a.. powoduje istotną wadliwość dowodową czynności oględzin, gdyż strony nie miały możliwości wypowiedzenia się do protokołu co do ich przebiegu i wyników, co potwierdza orzecznictwo sądów administracyjnych (Wyrok NSA we Wrocławiu z dnia 25 września 1981 r. sygn. akt SA/Wr 45/81).

Dyrektor RZGW w Szczecinie wskazuje również, iż zgodnie z art. 401 ust. 3 ustawy Prawo wodne jeżeli liczba stron w postępowaniu w sprawach dotyczących pozwolenia wodnoprawnego przekracza 10, do stron innych niż wnioskodawca stosuje się art. 49 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Mając na uwadze powyższe oraz po przeanalizowaniu akt sprawy, Dyrektor Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie PGW WP stwierdził, iż odwołanie to z przyczyn w nim wymienionych zasługuje na uwzględnienie i w związku z powyższym zważył, co następuje.

W ocenie tutejszego organu Dyrektor Zarządu Zlewni w Koszalinie błędnie przeanalizował materiał zgromadzony w sprawie, poprzez niedokładne wyjaśnienie stanu faktycznego i prawnego sprawy.

Podsumowując, stosownie do treści art. 138 § 2 k.p.a. jednym z rozstrzygnięć jakie może wydać organ odwoławczy jest uchylenie decyzji i przekazanie sprawy organowi I instancji do ponownego rozpoznania. Rozstrzygnięcie takie może zapaść, gdy decyzja organu I instancji została wydana z naruszeniem przepisów postępowania, a konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy ma istotny wpływ na jej rozstrzygnięcie. W ocenie organu odwoławczego w niniejszej sprawie, zaistniały przesłanki uzasadniające uchylenie decyzji Dyrektora Zarządu Zlewni w Koszalinie i przekazanie temu organowi sprawy do ponownego rozpatrzenia. Ponadto konieczny do wyjaśnienia zakres sprawy nie mieści się w dyspozycji art. 136 k.p.a., który daje organowi możliwość przeprowadzania dodatkowego postępowania jedynie w celu uzupełnienia dowodów i materiałów. **W sytuacji, gdy tak jak w niniejszej sprawie, zachodzi konieczność przeprowadzenia postępowania dowodowego w znacznej części, to wtedy organ odwoławczy władny jest jedynie skasować rozstrzygnięcie organu I instancji i przekazać sprawę do ponownego rozpatrzenia temu organowi. Przyjęcie odmiennego stanowiska naruszałoby zasadę dwuinstancyjności postępowania (art. 15 k.p.a.). Przedmiotem postępowania odwoławczego jest bowiem ponowne rozpatrzenie i rozstrzygnięcie sprawy administracyjnej (por. wyrok NSA z dnia 7 stycznia 2009 r., sygn. I OSK 678/08).**

Rozpoznając ponownie niniejszą sprawę organ I instancji powinien:

1. uwzględnić rozważania zawarte w niniejszym uzasadnieniu,
2. dokonać wszelkich innych niezbędnych czynności dowodowych, w celu ustalenia okoliczności, których wyjaśnienie okaże się konieczne w toku rozpoznania sprawy w celu dokładnego wyjaśnienia stanu faktycznego zgodnie z obowiązkiem organu administracji, wynikającym z zawartej w art. 7 k.p.a. zasady prawdy obiektywnej.

Mając powyższe na uwadze, orzeczono jak w sentencji decyzji.

Pouczenie

Strona niezadowolona z treści decyzji może wnieść od niej sprzeciw. Sprzeciw od decyzji powinien czynić zadość wymaganiom pisma w postępowaniu sądowym, a ponadto zawierać wskazanie zaskarżonej decyzji, żądanie jej uchylecia oraz oznaczenie organu, który wydał zaskarżoną decyzję. Sprzeciw od decyzji wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia skarżącemu decyzji. Sprzeciw wnosi się za pośrednictwem organu, którego decyzja jest przedmiotem sprzeciwu od decyzji.

Zgodnie z § 2 ust. 1 pkt 6a rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnym (t.j: Dz. U. z 2021 r., poz. 535) wpis stały od sprzeciwu od decyzji Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Szczecinie wnosi 100 zł. Jednocześnie informuję, iż istnieje możliwość ubiegania się przez stronę o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy.

Zastępca Dyrektora ds. Organizacyjno-Ekonomicznych
RZGW w Szczecinie

Rozdzielnik:

1. Urząd Gminy Sławno, ul. M. C. Skłodowskiej 9, 76-100 Sławno
2. Starostwo Powiatowe w Sławnie, ul. Sempołowskiej 2a, 76-100 Sławno
3. a/a

2. Dodatkowe informacje:

Pozostałe strony postępowania. Łącznie występuje ponad 10 stron, w związku z czym, zgodnie z art. 401 ust. 3 ustawy z dnia 20 lipca 2017 r. Prawo wodne (t.j.: Dz. U. z 2020 r. poz. 310), stosuje się przepis art. 49 KPA:

„ Art. 49 § 1 Jeżeli przepis szczególny tak stanowi, zawiadomienie stron o decyzjach i innych czynnościach organu administracji publicznej może nastąpić w formie publicznego obwieszczenia, w innej formie publicznego ogłoszenia zwyczajowo przyjętej w danej miejscowości lub przez udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej właściwego organu administracji publicznej.

§ 2. Dzień, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej wskazuje się w treści tego obwieszczenia, ogłoszenia lub w Biuletynie Informacji Publicznej. Zawiadomienie uważa się za dokonane **po upływie czternastu dni** od dnia, w którym nastąpiło publiczne obwieszczenie, inne publiczne ogłoszenie lub udostępnienie pisma w Biuletynie Informacji Publicznej.”